

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Hvis den centralistiske statsstyring består i at sikre frit valg til de ældre, det at vælge mellem privat eller kommunal hjemmehjælp, så vil jeg gerne holde fast i, at det betyder frit valg. Det betyder ikke, at kommunerne igen skal til at vælge for de ældre.

Kl. 15.15

Hvis den centralistiske statsstyring ifølge hr. Ole Sohn betyder, at man skal tilbage til en tid, hvor de ældre ikke fik erstatningshjemmehjælp, så er jeg heller ikke enig. Det er da en retssikkerhed, vi nu har givet de ældre, der sikrer, at de får den hjemmehjælp, de er berettiget til. I forhold til nedslidning, i forhold til uddannelsespladser så er det jo afgørende, og det er derfor, vi har taget fat med kvalitetsreformen, vi har taget fat med Forebyggelsesfonden, for at vi skal gøre det endnu mere attraktivt og sikre, at der heller ikke sker den nedslidning, vi har set rundtomkring.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man må sige, at de to sidste besvarelser omkring uddannelsespladserne og nedslidningen, jo er en ren erkendelse af, at den her regering ikke har gjort noget i 6 år, men har ladet stå til, og først på det tidspunkt, hvor den folkelige bevidsthed om og irritation over og modstand mod regeringsens politik over for den offentlige sektor er blevet så massiv, ændrer man signaler.

Med hensyn til besvarelsen af spørgsmålet om den centralistiske statsstyring mangler vi jo lige at få svaret på: Når man nu pålægger kommunerne den ene foranstaltning efter den anden af administrativ karakter, som naturligvis fragår medarbejdernes samvær med den ældre, kan hr. Hans Andersen så ikke se, at når der ikke følger midler med, så betyder det, at den enkelte medarbejder får mindre tid hos den enkelte borger?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er præmissen, som hr. Ole Sohn stiller op, jo forkert. Der er jo fulgt flere midler med til at sikre det frie valg, til at sikre erstatningshjemmehjælp, til at give et helt generelt løft på ældreområdet. Det er det ene.

Det andet er, at når vi er blevet opmærksomme på, at der er nedslidning på området, så er det jo måske, fordi det netop er kommet frem qua den dokumentation, der nu er ved at indfinde sig på det her område. For før 2001 var pro-

blemet jo, at der vidste man ikke noget om, hvordan det foregik på ældreområdet. Der var ingen tal på noget som helst. Så kan man jo godt sige, som hr. Ole Sohn siger, at så er det hele blevet værre.

Nej, nu tager vi fat på baggrund af de oplysninger, vi har. Jeg synes sådan set, det er fornuftig politik, at vi agerer på baggrund af information, vi har. Og så kan jeg forstå, at hr. Ole Sohn er irriteret over, at man ikke er med i velfærdsaftalen, og dermed heller ikke bakker op om Velfærdsfonden.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Forespørgslen her, om hvordan vi kan opnå mærkbare forbedringer for ældre og medarbejdere i ældreplejen, er en vigtig diskussion, og i den diskussion er det klogt at lytte til, hvad parterne selv fortæller os om, hvordan deres virkelighed ser ud. De ældre fortæller os jo, at det, der for dem kan forekomme svært i hverdagen, dels er ensomhed, dels kedsomhed.

De værdsætter meget højt, at de kan opnå et tillidsfuldt forhold til de ansatte, som skal komme og bistå dem med nogle af de allermest private og nære ting for mennesker. Det er meget, meget let at forstå, at det er vigtigt, at der opstår et tillidsfuldt forhold parterne imellem, og det tager altså noget tid, og det vil sige, at der skal være tid til rådighed.

Det er også meget vigtigt at forstå, at hvis vi skal have forebyggelsen til at fungere, så skal vi have medarbejdere ind, som har tid og kendskab til de ældre, så man kan iagttage de forandringer og eventuelle tab af færdigheder, som opstår i hverdagen, så man hurtigt kan få grebet ind, hvis der er noget, der går skævt.

Regeringen har ideologisk et meget stærkt ønske om at flytte flest mulige opgaver ud af det offentlige regi og over i det private. Den er meget optaget af frit valg-ordninger, og det er altså et meget fordyrende led, og det er udgifter, som selvfølgelig tynger ældreområdet, og der går tid fra de ældre over til den administration, som er meget, meget tung i forbindelse med frit valg-ordningen.

Det er meget vigtigt at holde fast i, at det, der er til gavn for de ældre, faktisk også er til gavn for medarbejderne. Når de ældre efterlyser mere tid med de ansatte og et mere fortroligt og til-